

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/159/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614211961
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7614211961.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Imricha Volkaia vo veci starostlivosti súdu o maloletú H. P. nar. X.X.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves dieťa matky Bc. E. P. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v T. na U. ulici č. XXXX/X zastúpenej Advokátskou kanceláriou Bečarik & partners, s.r.o. so sídlom v Spišskej Novej Vsi na Letnej ulici č. 37 a Mgr. Erikou Sojkovou advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Bratislave na Bočnej ulici č. 90 a otca H. P. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v J. na S. ulici č. XXX/XX zastúpeného JUDr. Miroslavou Slovinskou advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi na Štefánikovom námestí č. 13 v konaní o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo 7.5.2018 č.k. 15P 165/2014-293 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutých výrokoch o zvýšení výživného od otca pre maloletú H. a zamietnutí návrhu matky v prevyšujúcom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom takto rozhodol:

I. Súd právoplatnosťou tohto rozsudku ruší predbežné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 15P/165/2014-84 zo dňa 2.2.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Košice č.k. 8CoP/195/2015-109 zo dňa 9.6.2015.

II. Súd mení rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 4P/79/2012-49 zo dňa 21.3.2013 vo výroku o výživnom na mal. H. P., F.. X.X.XXXX, tak, že zvyšuje výživné na maloletú zo strany otca zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 160,- eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd vo zvyšku návrh matky na zvýšenie výživného zamietla.

IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V. Schvaľuje sa rodičovská dohoda o úprave styku otca s mal. H. P., F.. X.X.XXXX, v tomto znení:

Otec je oprávnený s mal. H. P., F.. X.X.XXXX, sa stýkať každú párnú sobotu v roku v čase od 9,00 hod. do 17,00 hod. v mieste bydliska matky, najdlhšie po dobu štyroch mesiacov od právoplatnosti rozsudku, ktorým bude táto rodičovská dohoda schválená.

Po uplynutí doby najdlhšie štyroch mesiacov je otec oprávnený s mal. H. sa stýkať:

- každý párný týždeň v roku od piatku od 15,00 hod. do nedele do 17,00 hod.,
- počas Veľkonočných sviatkov každý rok v čase od stredy pred Zeleným štvrtkom od 15,00 hod. do Bielej soboty do 17,00 hod.,
- počas jarných prázdnin v každom párnom roku od piatka pred začiatkom jarných prázdnin od 15,00 hod. do nasledujúceho piatka do 17,00 hod.,
- počas letných prázdnin každý rok od 1.7. od 15,00 hod. do 10.7. do 17,00 hod., a od 1.8. od 15,00 hod. do 10.8. do 17,00 hod.,
- počas jesenných prázdnin každý nepárny rok od stredy od 15,00 hod. do utorka do 17,00 hod.,
- počas vianočných prázdnin v každom párnom roku od 27.12. od 15,00 hod. do 2.1. do 17,00 hod., a v každom nepárnom roku od 23.12. od 15,00 hod. do 27.12. do 17,00 hod.,

s tým, že otec je oprávnený v čase určenom ako začiatok styku maloletú si vyzdvihnúť v mieste bydliska matky a v čase určenom ako koniec styku je otec povinný maloletú matke odovzdať pred Železničnou stanicou v T. a matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a v čase určenom ako začiatok styku je povinná maloletú v mieste svojho bydliska otcovi odovzdať a v čase určenom ako koniec styku je matka povinná od otca si maloletú prevziať pred Železničnou stanicou v T..

Počas špeciálnej úpravy sviatkov a prázdnin sa nebude uplatňovať všeobecná úprava stretávania sa otca s maloletou každý párný týždeň v roku od piatku od 15,00 hod. do nedele do 17,00 hod.

Tým sa mení rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 4P/79/2012-49 zo dňa 21.3.2013 vo výroku o úprave styku otca s mal. H..

2. Proti tomuto rozsudku, proti výrokom II. a III. podala v zákonnej lehote odvolanie matka z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP a navrhla, aby odvolací súd rozsudok v tejto časti zrušil a zmenil rozhodnutie tak, že zvýši výživné pre maloletú H. zo strany otca zo 100 Eur mesačne na 280 Eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť k jej rukám vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred počnúc od podania návrhu na zvýšenie výživného a uložil otcovi povinnosť podieľať sa na jednorazových zvýšených nákladoch v 1/2, prípadne, aby napadnutý rozsudok v tejto časti zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.

3. Namietala, že súd otcovi do jeho oprávnených výdavkov započítal výdavky na motorové vozidlo, na ktoré nesprávne vypočítal v bode 27 na sumu 107 Eur mesačne, avšak správny výpočet je vo výške splátky 75 Eur mesačne, povinné zmluvné poistenie za auto 80 Eur ročne (t.j. 6,66 Eur mesačne), havarijné poistenie 360 Eur ročne (t.j. 30 Eur mesačne), prehliadka auta vo výške 240 Eur dvojročne (t.j. 20 Eur mesačne) a benzín vo výške 60 Eur mesačne. Všetko spolu činí 191,66 Eur mesačne. Ďalším neoprávneným nákladom otca je stravné 200 Eur mesačne. Otec je riadne zamestnaný na plný úväzok ako rušňovodič. Za výkon práce mu prináleží strava počas výkonu práce a je zohľadnená vo výške jeho čistého príjmu. Okrem toho otec uviedol, že sa chodí stravovať k svojej matke, ktorej kupuje mäso a napriek tomu má výdavky na stravu vo výške 200 Eur mesačne. Po zohľadnení stravovania v práci a u matky počas víkendov je suma 200 Eur pre jednu osobu neadekvátne vysoká. Súd prvej inštancie naopak správne nezahrnul do výdavkov sumu 50 Eur ako príspevok pre matku. Otec ďalej žiadnym spôsobom nepreukázal ani nevysvetlil potrebu výdavku vo výške 60 Eur na benzín. Neuviedol, že by do práce musel cestovať autom alebo navštevovať svoju matku autom. Prácu vykonáva na ŽL. a jeho matka žije na rovnakom sídlisku ako on. Pokiaľ ide o pôžičku na auto a ostatné náklady na údržbu a poistenie auta, výživné na maloleté dieťa má v každom prípade prednosť pred akýmikoľvek výdavkami povinného. Pri správnom výpočte oprávnených nákladov otca je podľa jej názoru na mieste zvýšenie výživného na 280 Eur mesačne. Súd prvej inštancie nevysvetlil prečo nevyhovela jej návrhu na zvýšenie výživného od podania návrhu. Od posledného zvýšenia výživného prešlo viac ako päť rokov. E. H. začala navštevovať prvý stupeň základnej školy, čím došlo k zmene jej pomerov. Dostatočným spôsobom preukázala jej zvýšené výdavky. Otec sa viac ako tri roky žiadnym spôsobom nezaujímal o potreby maloletej a vyhovárať sa, že mal zakázaný styk neznamena, že mu boli odňaté rodičovské práva. Mal viacero iných možností, ako sa o svojej dcére dozvedieť všetky potrebné informácie. Za posledné tri roky neprispel na výživu maloletej ničím navyše. Nechal jej odovzdať len jeden darček za všetky premeškané Vianoce, narodeniny alebo meniny. Ďalej namieta, že súd sa nevysporiadal s jej návrhom na určenie povinnosti otca podieľať sa na jednorazových zvýšených nákladoch v 1/2 okrem určenia pravidelného výživného. Súd opomenul tento výrok uviesť do napadnutého rozsudku, resp. uviesť dôvody jeho neuviedenia. V pôvodnom zamestnaní pracovala na dobu určitú a pracovný

pomer jej nebol predĺžený, takže nie vlastnou vinou prišla o prácu. Aj vzhľadom na zdravotný stav maloletej si nemôže dovoliť prácu vo väčšom časovom rozsahu, nakoľko niekoľkokrát ročne musí s maloletou absolvovať hospitalizáciu, maloletú H. čaká v súvislosti s jej diagnózou ďalšia operácia. V tejto súvislosti podotýka, že súd prvej inštancie nesprávne uviedol názov diagnózy maloletej, ktorý je správny kongenitálna adrenálna hyperplázia tzv. CAH so soľnou poruchou. Uvedenie správneho názvu choroby maloletej považuje za podstatné vzhľadom na vážnosť tohto ochorenia a na pripomienku otcovi vo vzťahu k zvýšenej starostlivosti o maloletú.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol rozsudok ako vecne správny a zákonný potvrdiť. Nesúhlasí s dôvodmi odvolania uvádzanými matkou. V konaní nebolo preukázané, že by z hľadiska majetkových pomerov vykazoval zvýšený majetkový štandard. Býva sám v jednoizbovom byte a vlastní osobné motorové vozidlo, ktoré zobral na úver. K svojmu príjmu ako aj výdavkom sa relevantne v konaní vyjadril a doložil ich listinnými dôkazmi. Matka v odvolaní nesprávne uvádza, že súd v bode 27 zle vypočítal jeho výdavky. Celkové jeho náklady súvisiace s bývaním, splátkou úveru použitého na zakúpenie motorového vozidla, sporením, internetom a mobilným telefónom sú vo výške okolo 216 Eur mesačne. Výdavky súvisiace s užívaním osobného motorového vozidla (už bez splátky úveru) sú vo výške okolo 107 Eur mesačne. Jeho ostatné bežné výdavky vynakladané najmä v súvislosti s vedením vlastnej domácnosti sú okolo 300 Eur mesačne. Všetky tieto výdavky uhrádza sám, nik z rodiny mu nepomáha. Naopak, ešte on sa stará o svoju matku. V záujme maloletej akceptoval aj to, že súd prvej inštancie nezahrnul do jeho oprávnených výdavkov sumu 50 Eur, ktorou finančne pomáha svojej matke. Napriek skutočnosti, že má takmer tri roky súdom zakázaný styk, dcére platil pravidelne výživné 100 Eur mesačne. Výslovne odmieta tvrdenia, že by sa o svoju dcéru nezaujímal, práve naopak, matka mu v komunikácii s dcérou účelne, aj vzhľadom na nariadený zákaz styku, neustále zabraňovala. Bola to práve ona, ktorá v roku 2015 zabezpečila nariadenie predbežného opatrenia, ktorým súd zakázal jeho styk s maloletou, keďže ho obvinila a označila za osobu, ktorá má mať sexuálnu poruchu či deviáciu a obťažovať dcéru. V konaní vykonané znalecké dokazovanie psychológom a neskôr z dôvodu, že znalecký posudok a jeho záver bol priaznivý preňho tak na naliehanie matky aj sexuológom, nepreukázal pravdivosť matkiných tvrdení. Bola to opäť len matka, ktorá dobrovoľne zmenila zamestnanie a taktiež sa odsťahovala s maloletou do Bratislavy bez jeho súhlasu. Takýmto spôsobom mu boli takmer tri roky bezdôvodne upierané rodičovské práva, kedy si nemohol budovať vzťah k dcére. Takto nemohol vykryť ani časť ďalších výdavkov maloletej aj preto, že s ňou nemohol tráviť dlhšie časové obdobie. Podotkol, že pravidelne sa domáhal zrušenia nariadeného predbežného opatrenia. Súd prvej inštancie uvedené konštatoval napríklad aj v bode 31 napadnutého rozsudku a z toho dôvodu správne priznal výživné len od právoplatnosti rozsudku. V konaní sa k svojim príjmom a výdavkom relevantne vyjadrila aj matka. Znížil sa jej síce príjem, avšak dobrovoľne zmenila svoje zamestnanie a odsťahovala sa do Bratislavy, kde priemerný plat zamestnanca je oveľa vyšší, ako plat zamestnanca na východnom Slovensku. Z uvedeného dôvodu má za to, že matka má možnosti a schopnosti nájsť si lepšie ohodnotenú prácu. Uspokojovanie odôvodnených potrieb dieťaťa je vždy limitované možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi rodiča, pričom sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti rodiča, ktoré sú dané nielen jeho subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä pracovnými príležitosťami primeranými vlastnostiam rodičov. Na rozdiel od neho matka s maloletou žijú v modernom štvorizbovom byte s lodžiou, matka má príjem aj z prenájmu bytu v Spišskej Novej Vsi vo výške 300 Eur mesačne. Žije v spoločnej domácnosti s partnerom, ktorý sa určite spolupodieľa na spoločných výdavkoch. Aj matka v rámci svojich mesačných výdavkov uviedla napríklad splátku pôžičky 75 Eur, ktorú pri jej tvrdeniach v odvolaní by súd prvej inštancie nemal brať do úvahy. Ďalej uvádza, že matka sama vyčíslila mesačné výdavky na maloletú tak, že ich suma v polovici predstavuje menej ako 160 Eur mesačne, ktoré výživné mu súd uložil uhrádzať. Súd pri určovaní výšky výživného bral do úvahy aj ochorenie maloletej a s tým spojené zvýšené výdavky a lekársku starostlivosť. Veľmi dobre si uvedomuje vážny zdravotný stav maloletej, veď v období pred nariadením zákazu styku sa dcére naplno venoval a dokonca s ňou absolvoval aj jednotlivé lekárske vyšetrenia. Ide však o nepravdivé, vopred jednoznačne neurčiteľné výdavky. Nie je preto objektívne možné, aby súd vyhovel návrhu matky a zaviazal ho podieľať sa na jednorazových zvýšených nákladoch na maloletú v 1/2. Tento výrok je podľa jeho názoru nevykonateľný a zároveň by nebolo možné nijakým spôsobom predísť jeho zneužívaniu zo strany matky. Má za to, že súd pri rozhodovaní o výživnom musí stanoviť výživné v presnej výške, aby bol výrok jasný, zrozumiteľný a hlavne vykonateľný. To, čo matka žiada, odporuje týmto pravidlám. V neposlednom rade považuje za potrebné poukázať aj na to, že sa mu zvýšia výdavky v súvislosti s realizáciou styku s maloletou pravidelne dvakrát do mesiaca bude cestovať za ňou do Bratislavy a späť, spoločne budú tráviť čas v meste, kde on nemá vytvorené zázemie, preto sa budú väčšinou zdržiavať

v parkoch, zábavných zariadeniach a reštauráciách. S poukazom na uvedené trvá na tom, že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach, aby hradil výživné požadované matkou.

5. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca zotrvala na podanom odvolaní a uviedla, že súd nebral do úvahy ani to, kto a koľko dostal za predaj ich spoločného rodinného domu, keď otcovi bola vyplatená suma po odrátaní polovice spoločných dlhov 41.805,15 € a jej 8.234,85 € a následne druhá čiastka 20.449,81 €. Otec maloletej tiež zabudol na svoje dôchodkové konto Stabilita, kde mal našetrované k 31.12.2013 2.919,16 €. Otec maloletej tiež nepreukázal žiadne príjmové doklady na benzín. Otec sa na pojednávaní nezmienil, za koľko kúpil byt a tiež koľko zaplatil za auto ani sa ho to nikto nepýtal. Ona v konaní predložila všetko ako kúpnu zmluvu jej bytu na Sídlišku Q. a predložila aj zmluvu o úvere. Naďalej trvá na tom, že súd zle vypočítal v bode 27. náklady otca na užívanie motorového vozidla. Vo vzťahu k argumentácii otca ohľadne zákazu styku s maloletou od roku 2015 namieta, že ona nezabezpečila nariadenie predbežného opatrenia, ona len podala návrh a sudkyňa rozhodla a vydala dané rozhodnutie, zrejme mala na to dôvod. Tiež ju uráža, že právna zástupkyňa otca ju dáva do pozície, že dobrovoľne zmenila zamestnanie. Ako viackrát napísala a povedala, bola k tomu donútená, nakoľko bola ukrátená o peniaze z predaja ich rodinného domu a v tom čase ako živnostníčka bola odkázaná len na príjem z predaja tejto nehnuteľnosti. V banke bola prijatá len na dobu určitú a keďže sa zmenilo vedenie, zmluvu jej nepredĺžili. V neposlednom rade nikdy otcovi nebránila byť s dcérou aj keď ona s ním nechcela byť ešte pred zákazom styku, vždy sa snažila dodržiavať rozsudok a to, že dcéra ochorela a nedala ju otcovi, to nedokázala nijako ovplyvniť, ale stále ho informovala o jej zdravotnom stave a ponúkla mu alternatívu, ktorú nechcel využiť a odmietal čokoľvek mu navrhla. Otec nemal ani snahu sa s ňou nejako spojiť alebo po svojej matke niečo dcére poslať, či po sociálnych pracovníčkach, alebo akoukoľvek cestou. Nikto neberie do úvahy, že ona je s dieťaťom 24 hodín denne a otec ju má len na víkendy, tiež čo všetko musela vynaložiť a musela počas rozvodu a vyporiadani BSM sama finančne zvládnuť, keď jej pomáhal len brat a jej partner. Pokiaľ ide o životný štandard rodičov uvádzala, že byt, v ktorom býva, je len a len v osobnom vlastníctve jej partnera, pričom partnerovi platí polovicu nájmu 120,- € mesačne. Pokiaľ ide o jej byt, ktorý prenajala za 300,- € mesačne, všetko ide na výdaje v byte a ona týmto len zhodnocuje nehnuteľnosť a majetok jej dieťaťa. Pokiaľ ide o pomery na strane maloletej H., tieto sa od posledného súdneho rozhodnutia v roku 2013 podstatne zmenili, pričom v súčasnosti sú výdavky na maloletú 596,15 € mesačne, a to výdavky spojené s bývaním 83,- €, výdavky na stravu 120,- €, na kozmetiku a drogériu 30,- €, na školu a krúžky 96,80 €, oblečenie 80,- €, zdravotnú starostlivosť 75,- €, voľnočasové aktivity a lekármi odporúčané pobyty pri mori 111,35 €. Pokiaľ otec uvádza, že si uvedomuje vážny zdravotný stav, ako aj zvýšenú starostlivosť, ktorú si maloletá vyžaduje, zároveň si protirečí, keď na pojednávaní spolu s právnou zástupkyňou sa vyjadrili, že nebude problém s jednorazovým uhrádzaním potrieb maloletej, avšak problém majú, ona nemá dôvod, aby niečo zneužívala, len by si priala, aby sa aj otec rovnakým dielom podieľal na úhradách potrieb maloletej. Popiera, žeby otec s dcérou absolvoval lekárske vyšetrenia. Pokiaľ ide o argumenty otca, že sa mu zvýšia výdavky spojené s realizáciou styku s maloletou, podotýka, že cestovanie vlakom má zadarmo a trávenie času v meste ho vyjde rovnako ako v Spišskej Novej Vsi.

6. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že súd prvej inštancie dôkladne prehodnotil a zväžil všetky okolnosti pri rozhodovaní o výške výživného, zohľadnil nevyhnutné náklady na zabezpečenie potrieb, ako aj záujmov a záľub maloletej a s prihliadnutím na možnosti a schopnosti otca zvýšil výživné na 160,- € mesačne, čo je primerané veku, ako aj potrebám maloletej. Na základe zohľadnenia celkovej sociálnej situácie maloletej a jej záujmu na opätovnom nadviazaní vzťahu s otcom možno predpokladať, že otec pri stretávaní s dcérou bude prispievať aj nad rámec určeného výživného, napr. menším darčekom, uhradením výdavkov za kultúrne a spoločenské podujatia, výlety a pod., preto navrhuje rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

7. Otec maloletej v ďalšom vyjadrení uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s vyjadrením kolízneho opatrovníka. Nepopiera, že na pojednávaní predniesol, že ak bude v jeho silách a bude to nevyhnutné dcére finančne pomôže aj nad rámec určeného výživného. Toto prehlásenie nijako neprotirečí tomu, že odmieta, aby mu uvedené bolo uložené ako povinnosť. Opakuje, že matkou navrhovaný výrok je nevykonateľný. Na ozrejmienie situácie dodáva, že ihneď po pojednávaní ho matka kontaktovala s požiadavkou, aby uhradil v jednej polovici výdavky na denný letný tábor maloletej, čo v záujme maloletej aj urobil. Nie je mu preto zrejmé, na základe čoho došlo k matkinmu rozhorčeniu, ktoré prezentovala vo svojom vyjadrení. Ku dňu podania tohto vyjadrenia sa s dcérou stretol už trikrát, cestoval za ňou zo Spišskej Novej Vsi do Bratislavy, strávili spolu deň v kine, reštauráciách, na ihriskách, ako si to priala maloletá. Plne hradil tieto výlety, stravu, obdaroval maloletú menším darčekom. Keďže sa stretnutie

uskutočnilo bez akýchkoľvek problémov, nevidel prekážku, aby sa začal realizovať rozšírený režim styku v zmysle rodičovskej dohody. Opakuje, že takmer tri roky mal súdom zakázaný styk, avšak rodičovské povinnosti si riadne plnil. Za celý čas ho matka nekontaktovala, o dcére mal minimum informácií, aj to len tie, ktoré si sám našiel na webových stránkach školy. Dcére pravidelne napr. v období sviatkov písal, avšak bez odozvy. Toho času mu matka povolila kontakt s dcérou len na meniny. Doposiaľ nemá telefónne číslo priamo na maloletú. Nie je pravdou, že o dcéru sa nezaujímal, rešpektoval aj súdne rozhodnutie a ihneď ako sa preukázala pravdivosť jeho tvrdení, opakovane niekoľkokrát žiadal o zrušenie predbežného opatrenia. Rovnako namietal zmenu bydliska dcéry do Bratislavy, k čomu nedal súhlas. Vyjadril názor, že je správne a spravodlivé, ak súd pri rozhodovaní vzal do úvahy všetky tieto okolnosti, prípad posúdil individuálne a s maximálnou precíznosťou a zvýšil výživné od právoplatnosti rozsudku do budúcnosti. Ak matka uvádza, že mal vysoký príjem z vysporiadania BSM, rovnako takýto mala aj ona, keď okrem iného obdržala cca 30.000,- €. Matka zámerne prezentuje súdu len niektoré informácie, pretože pri vysporiadaní BSM sa vysporiadal celý majetok aj hnutelné veci, aktíva a pasíva. Jej podiel zo zaniknutého BSM bol teda plne vykompenzovaný, inak by matka k uzavretiu dohody nepristúpila. Dohoda bola výhodná pre obe strany a celkový podiel na vysporiadaní BSM bol určený v pomere jednej polovice pre každého z rozvedených manželov, t.j. plne v intenciách zákona. Rovnako ako matka aj on bol nútený postaviť sa po rozvoze na vlastné nohy, zakúpiť si byt, podotýka, že jednoizbový, v ktorom žije sám. Byt bolo nevyhnutné zrekonštruovať a zariadiť pre život nevyhnutným nábytkom a spotrebičmi. Nedisponuje väčšou sumou peňazí ako si predstavuje matka, veď aj na kúpu osobného motorového vozidla bol nútený vziať si úver. Motorové vozidlo používa na cestu do práce, na nákupy na osobné aktivity a podobne ako každý normálny človek. V prípade dôchodkového sporenia zaisťuje seba a v podstate aj svojej dcére lepšiu budúcnosť, keď nasporené peniaze mu budú vyplácané v pravidelných splátkach - dôchodku, teda aj keď bude dcéra staršia, bude jej vedieť finančne pomôcť. Iné deti nemá. V tomto smere poukazuje na to, že matka vlastní dvojizbový byt, ktorý ani neužíva, odsťahovala sa do Bratislavy na rekonštrukciu bytu si vzala pôžičku 20.600,- €, teda aktuálna hodnota bytu môže predstavovať 50.000,- €, ktorý prenajíma tretím osobám. Ako tvrdí, takto len zhodnocuje majetok svojej dcéry. Rovnaký prístup jeho k zhodnoteniu majetku dcéry však už považuje za nesprávny a v rozpore so záujmami mal. H.. Dodáva, že súdu predložil predpis mesačných záloh, výpisy z účtov, potvrdenie o príjme, zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Matka každým ďalším podaním navyšuje výdavky maloletej H., pričom doklady z posledného podania im doručené ani neboli, preto sa k nim nevedia vyjadriť. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

8. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

9. Podľa § 2 ods. 1 CM, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, teda vo výrokoch o zvýšení výživného a zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 191 ods. 1 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto odôvodnenie rozsudku je presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. V priebehu konania na súde prvej inštancie boli zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o zvýšení výživného, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. V tomto prejednávacom prípade súd prvej inštancie dôsledne vykonal dokazovanie a úplne zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho

súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Úvahy súdu prvej inštancie, týkajúce sa posúdenia zmien pomerov, ktoré nastali od predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, nie sú svojvoľné, ale vychádzajú z ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

12. K odvolacej argumentácii matky je potrebné zdôrazniť, že určenie výšky výživného na maloleté dieťa je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, nezameniteľných s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Každé jedno rozhodnutie o výživnom na maloleté dieťa je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady (porov. 5Cdo/87/2017). Pri posúdení a zhodnotení zákonom stanovených východísk na určenie výživného preto súd postupuje diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotrváva na určitých striktných hraniciach (porov. 8Cdo /50/2017). Súd prvej inštancie sa uvedenými zásadami dôsledne riadil a individuálne posúdil zmeny pomerov, ktoré nastali u dieťaťa, ako aj jeho rodičov, a to aj v kontexte ďalších skutočností, ktoré v priebehu konania nastali s poukazom na bezdôvodné obmedzenie rodičovských práv otca vo vzťahu k realizácii styku s maloletým dieťaťom na základe tvrdení matky, ktoré boli dokazovaním vyvrátené, ako aj s poukazom na nerešpektovanie rovnakého postavenia oboch rodičov pri výkone rodičovských práv a povinností, a to vo vzťahu k rozhodovaniu o podstatných veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, v tomto prípade zmeny bydliska dieťaťa a v týchto intenciách i správne určil začiatok plnenia zvýšeného výživného. Neobstojí argumentácia matky, že k zákazu styku otca s dieťaťom nedošlo jej zavinením, keďže tak rozhodol súd, pretože iniciátorkou podania návrhu na nariadenie v tom čase predbežného opatrenia o zákaze styku bola matka, pričom súd v rámci rozhodovania o predbežnom, či podľa teraz platnej právnej úpravy, neodkladnom opatrení vychádza len z tvrdení uvedených v návrhu na nariadenie takéhoto opatrenia a listín k nemu priložených bez toho, aby mohol vykonať dokazovanie na verifikáciu tvrdení uvedených v návrhu na nariadenie predbežného, resp. neodkladného opatrenia. V kontexte uvedeného vyznieva až absurdne argumentácia matky, že otec v uvedenom období neprejavoval záujem o potreby maloletej a neprispieval na jej výživu ničím navyše, resp. nehľadal spôsob, ako dieťaťu priniesť darčeky.

13. V ďalšom nie je odvolaciemu súdu úplne zrejmé, kam mieri odvolacia argumentácia matky vo vzťahu k nákladom otca na prevádzku motorového vozidla za situácie, že súd prvej inštancie v tomto smere prihliadal na výdaje v rozsahu 107,- € a matka ich vyčísluje na 191,66 €, teda poukazuje na ešte vyššie výdaje otca, ktoré však súd nemá zohľadniť. V tomto smere je potrebné podotknúť, že pokiaľ by súd považoval za nevyhnutne vynaložené všetky výdavky otca, ktoré prezentoval, zrejme by nemohol určiť výživné ani v tom rozsahu, v akom ho určil.

14. K argumentácii matky obsiahnutej v jej vyjadrení k vyjadreniu otca ohľadne majetkových pomerov otca, ktoré vyvodzuje z vyporiadania BSM je potrebné dodať, že majetkové pomery oboch rodičov ako rozvedených manželov sa vyporiadaním BSM zásadným spôsobom nemenia, predovšetkým za situácie, keď každý z bývalých manželov má na aktívach i pasívach zaniknutého BSM rovnaký podiel. Zjednodušene povedané, objem majetku sa nemení, mení sa len režim spoluvlastníctva z bezpodielového na podielové. Vzhľadom na uvedené teda vyporiadanie BSM nemôže mať žiaden vplyv na posúdenie majetkových pomerov rodičov v tom smere, či sa zlepšili alebo zhoršili.

15. Pokiaľ matka v odvolaní namieta, že súd sa nevysporiadal s jej návrhom na určenie povinnosti otca podieľať sa na jednorazových zvýšených nákladoch maloletej v jednej polovici, odvolací súd dopĺňa, že z ustanovení Zákona o rodine, ktorý upravuje vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom nemožno vyvodiť povinnosť rodiča poskytovať okrem bežného mesačného výživného na dieťa ešte ďalší jednorazový príspevok na úhradu niektorých iných potrieb maloletého, nakoľko účelom výživného je úhrada nielen priebežne sa vyskytujúcich bežných potrieb dieťaťa, ale všetkých potrieb, v rámci limitov daných možnosťami a schopnosťami rodičov (porov. R 5/1991). Zároveň matkou navrhnutý výrok je, ako správne podotýka otec maloletej, neurčitý a nevykonateľný. Napokon súd prvej inštancie obsiahol i rozhodnutie o tomto návrhu vo výroku, ktorým návrh matky v prevyšujúcej časti zamietol.

16. Pretože súd prvej inštancie správne a zákonne vo veci rozhodol, odvolací súd rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa stotožnil s jeho odôvodnením.

17. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).